

Til Jens og Petreas bryllup i Vester Hjerimitslev Forsamlingshus.
Lørdag den 21. januar 1995

Mel. :Jeg er havren...

Selv om det er tunge tider nu,
er vi kommet til bryllupsfest i dag.
Jens Persen sidder nu som brudgom stolt
sammen med sine kære lille Petrea.

Oh, nu må vi ikke tænke på
andet end at ha' et godt humør
sådan parret kan høre, der er liv,
det er jo for dem, der holdes fest.

Far og mor de har os alle voksen,
vi har været 9 i tal engang.
Og vi børn har alle haft det godt,
så vi glemmer ej vort barndomshjem.

Ja, til Oldrup du på skolen kom
det var der du fandt din lille kæreste,
det var langt, I skulle hen og fri,
for I er fra Vester Hjerimitslev begge to.

Vor familie den er blevet større,
Petrea ind i kredsen nu er gledet.
Vi med glæde mod hende vil ta'
og velkommen du altid er hos os.

Petrea, du er jo fra Vester Hjerimitslev her,
i dit hjem I mange døtre er,
du er fra et rigtigt gæstfrit hjem,
så du vil nok blive savnet der.

I Vester Hjerimitslev by der er jo eders hjem,
ikke for altid - men for en lille tid.
Det er jo ikke tider nu at få
den lille gård, som I nok tænker på.

Ja, Petrea, hold nu lidt igen,
han er skrap og ved nok, hva' han vil
men I dele nok alt til fælles brug,
sådan I kan få et lyk'ligt bo.

Jens Persen, du skylder Mor en tak
det' sidste år hun har dig vartet op
Når klokken kaldte, ud at tænde op
så maden var parat, til du kom op.

Nu til slut, da vil jeg ønske I to
et rigtigt hjertelig til lykke her,
gid nu lykken den vil fæste bo
sådan I kan få et lyk'ligt hjem.

Du vil blive bror en rigtig kone,
du går stille og tænker: Nu er kl. 6,
så en rigtig bøj du nok skal ha'
når han kommer sulten hjem til dig.

Jeg vil håbe vint'ren den bli'r mild,
sådan du kan køre fra dag til dag,
der er langt til Ejstryp-Kul for dig,
men du har jo godt med mod dertil.

Ja, lidt bøvl det har vi haft af dig,
især når du i køk'net cyklen vendte
for der er et hul, som skulle lappes til
så du var parat til næste dag.

